

עיקר הכוונה העליונה של יציאה ברכוש גדול, היתה כדי לרומם את רוח העם שניתן בשפל מצב העבדות שנים רבות, בטבע השפלה נפשו ואינו מבקש גדולות. על כן ראוי להרגיל נפשו בבקשות גדולות, כדי שיבא מזה גם כן לשאוף לגדולות במעלות הנפשות והמדות העליונות. על כן להורות שאין זה עיקר התכלית לשאוף אל אהבת כסף וזהב, על כן לא בא הדבר בתורת ציווי כי אם בבקשה, למען יעלה הדבר בשלמות. רוחם השפל יתרומם על ידי ראותם עצמם מסובלים בעושר, ועם זה ידעו שלא זה הוא תכלית המבוקש,

מודה אני לפניך, ד' או"א

ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות (קר"ות)

שאנו משכימים והם משכימים...

אנו עמלים והם עמלים...

אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר "ואתה אל תורידם לבאר שחת,

אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך"

נתונים הם כל הגויים תחת היד החזקה של משטרי המערכות של כחות הטבע וזרמיהם, אין להם שאיפה יותר גבוהה מהמילוי של חפצם הטבעי, זהו מלחמת קיומם. כל השכל איננו כי אם משמש לאותו הרצון העור, ונמצא שאין התרוממות עצמית, כי אם התקשטות חיצונית, והתעלות חלקית בחוג הנשפל, חירות שטחית בתוך עמקה של ההשתעבדות הפנימית.

לא כאלה חלק יעקב, החפץ התוכי הוא לנצח את עצמו, הסקירה הנשמטית היא לרומם את חיי הכלל וחיי העולמים, את חיי הפרט וחיי כל מפעל ותנועה, אל אותו המובן של החיים אשר להעדן העליון של החכמה היצירתית, ששם המגמה המציאותית שרויה, והדבקות האלהית הולכת ופועמת באומה ביסוד נשמתה וחפץ קיומה.

עמי הארץ ופושעים יש להם רצון חזק מצד התוקף, הגופני או הרוחני, המוגבל שמושל בהם בנקודה מצומצמת. ומתוך ההתקשרות שיש לבעלי כחות הנמוכים הללו עם הכלל, ומתוך החפץ העדין של טהורי הרוח להיטיב להם ולהשפיע עליהם עדינות והארה, הנם מתקשרים עם הצדיקים והחכמים האמיתיים. ובזה הם משפיעים עליהם מחוזק גבורת רצונם, עד שהעדינים שבעולם, שהם הצדיקים וישרי לב - שרוחם מלא טוהר וקדושה, ונכונים הם תמיד לותר את רצונם מפני כל, וביחוד מפני כל אמת וכל טוב שיתגלה להם, שזה גורם חולשה רצונית - נעשים חזקים ואמיצי כח ע"י אותה הנקודה של אימוץ הרצון, שמתבלע בקרבם מצד האיגוד הכללי עם הרשעים והפושעים, או הבורים ועמי הארץ.

...רוח סועה וסער יפיל את כל הבניינים הנעשים בלא עריגה לשאיפה אלהית אדירה וקבועה,

שאיפה הנושאת את נושאייה והנותנת חיים וכח למחזיקים בה. לא עלים בודדים לא איזה גרגירים של מוסר והבנה אפילו פנימית, כי אם את כל הבנין כל עץ החיים. לגדולות נשאף, לרוח הקדש ולגבורה אלהית אדירה...